

fra den ærede Repræsentant fra Færøerne (E. Thomsen), kan jeg ikke godt være med til. I Fjor vare vi saa godt som alle sammen enige om at lade det 3dje Stykke i § 43 udgaa, og Forholdene have jo ikke senere forandret sig. At Lagtinget enstemmig har vedtaget at fastholde dette Punkt, synes jeg ikke kan være absolut afgørende. Jeg mener imidlertid, at vi muligvis alligevel kunne blive enige om at optage denne Bestemmelse med nogle Forandringer. Der er dog et Par Dølyshninger, som jeg kunde ønske at faa af den højtærede Justitsminister i den Anledning. Jeg har set lidt i den særste Lovgivning og har ikke kunnet finde noget Lovsted, som hjemler Fattigbestyrelsen Ret til at paalægge Beboerne en saadan Fattigbyrde, nemlig Byrden i den Form, at enkelte Individuer, altsaa i dette Tilfælde forsaldne, daarlige Individuer, skulde forsynes paa den Maade, at de gaa paa Omgang. Hvis en saadan Bestemmelse ikke eksisterer i den særste Lovgivning, mener jeg, at Vedtagelsen af dette Lovforslag ikke vil være Hjemmel nok til at paalægge Befolkningen en saadan Byrde. Dernæst findes der i Forslaget ikke det mindste om, hvorledes denne Byrde skal fordeles. Der er i Landstinget kommen Ytringer frem om, at det er de bedrestillede, der tidligere have paataget sig at modtage saadanne Personer. Naar det har maaste været Praksis paa Færøerne i tidligere Tider, men et er jo Praksis, et andet Lov. Skal man altsaa gaa ind paa denne Bestemmelse her, maa man have Dølyshninger om, at noget saadant i Virkeligheden kan gennemføres. Dernæst ønsker jeg ogsaa, for saa vidt vi skulle gaa ind paa denne Bestemmelse, at det bliver tydeligere fastslaaet ved Ændringer, at Bestemmelsen udelukkende angaar saadanne Individuer, der have været omtalte her i Tinget forfællige Gange, fordrukne, stridige Mennesker, som ikke kunne blive forsynede paa anden Maade, og at der fra Overøvrigheden maa gives speciel Tilalelse for saadanne enkelte Tilfælde. Vi maa sikre os imod, at det ikke er andre fattige, der kunne forsynes paa denne Vis. Det er for øvrigt efter mit Syn paa Sagen noget ejendommeligt, at saadanne Stakler, kunne vi gerne sige, Udstud af Mennesker, skulle have en saadan privilegeret Stilling paa Færøerne, en saadan særlig Begunstigelse, kan man vel sige, at Folk netop skulle behandle dem henynsfuldt, humant o. s. v. Her nede behandle vi dem ikke paa den Maade, men naar en Undtagelse med Hensyn til Forsørgelsesmaaden paa Færøerne finder Sted alene for disse Mennesker, saa jeg vel at gaa med dertil, thi jeg kan

nok skønne, at man ikke kan blive enig om at udlette den Bestemmelse i Lov saaledes som forrige Lov. Jeg haaber dog, at vi kunne blive enige om at forandre 3dje Stykke i denne Paragraf, hvilket Stykke jo udelukkende angaar de omtalte Individuer, og at vi kunne faa Dølyshning om, hvor vidt disse Individuer allerede nu af Fattigbestyrelsen kunne forsynes paa den her angivne Maade, saa at Beboerne paa de forfællige Steder ikke kunne sige Nej. I saa Tilfælde har man ganske vist Bestemmelsen i § 46, hvorefter man kan henvide saadanne Individuer til affides liggende Bygder. Det skal jo finde Anvendelse, naar Beboerne ikke godvillig ville modtage dem. Der har man altsaa en Tilflugt. Det skal træde i Stedet for Fattiganstalterne her nede hos os, og det kan nogenlunde passere. Jeg skal nu afvente, hvad den ærede Justitsminister vil udtale med Hensyn til det af mig stillede Spørgsmaal.

Justitsministeren (Mellermann): Med Hensyn til Spørgsmaalet om Retten til at benytte denne Forsørgelsesmaade forholder det sig ganske sikkert paa Færøerne som i det øvrige Danmark, nemlig saaledes, at det er en Forsørgelsesmaade, der har været brugt fra gammel Tid, rimeligvis længe før der har eksisteret egentlige Fattiglove. Jeg gaar derfor ud fra, at den paa Færøerne, ligesom her nede i Danmark, før den blev forbudt, havde sin Hjemmel i gamle Sædvaner, og naar det er givet, at Fattigkommissionerne eller Fattigbestyrelserne have Ret til at bruge denne Fremgangsmaade, maa de selvfølgelig ogsaa kunne paalægge Beboerne det efter den Omgang, som de anse for rigtig. Ligesom det derfor ikke har vakt nogen som helst Bæstelighed hidtil paa Færøerne — her er jo ikke Tale om at indføre noget nyt, men kun om at lade vedblive, hvad der nu gælder beroppe — tror jeg heller ikke, at der praktisk i Fremtiden kan opstaa nogen Bæstelighed fra dette Synspunkt betragtet. Hvad i øvrigt de Begrænsninger angaar, som den sidste ærede Taler antydede, kan jeg dertil kun sige, at jeg maa afvente at se hans Ændringsforslag formuleret, forinden jeg kan udtale mig om, hvorvidt jeg kan gaa ind derpaa. Naar jeg ser hans Ændringsforslag formuleret, skal jeg naturligvis tage Stilling til det.

M. J. Jensen: Jeg skal kun dertil sige, at det forekommer mig ikke, at den højtærede Ministers Dølyshninger med Hensyn